

עמ"ת 23750/08/23 - מדינת ישראל נגד יאיר בן אהרון

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 23750-08-23 מדינת ישראל נ' בן אהרון ואח'
תיק חיצוני: 312430/2023

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
עוררת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד דקלה מנחם
נגד
משיבים
1. יאיר בן אהרון
ע"י ב"כ עוה"ד ענבר קינן
2. רועי בן אהרון
ע"י ב"כ עוה"ד לימור רוט-חזן

החלטה

ערר על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט חיים פס) מיום 8.8.2023 במ"ת 67454-07-23.

כתב האישום והבקשה לשחרור בתנאים

- נגד המשיבים ונגד חברה שבבעלות משיב 2 הוגש כתב אישום לבית משפט קמא המייחס להם עבירות שעניינן מכירת כוורות זיקוקים באופן בלתי חוקי לתושבים זרים (ת.פ. 67489-07-23). לפי הנטען בכתב האישום, משיב 2 הוא הבעלים והמנהל של חברת סילבר פירו בע"מ, המשמשת כמחסן לאחסון זיקוקי דינור באזור התעשייה בקעת הירדן. משיב 1 הוא אביו של משיב 2. למשיב 1 אין הרשאה להחזקה, ניהול או מכירה של חומר נפץ.
- עוד נטען בכתב האישום כי ביום 17.7.2023 בשעה 05:40 התקשר למשיב 1 דיאא זבידאת (להלן - זבידאת), שהוא תושב זר. שעתיים לערך לאחר מכן, בשעה 07:40, הגיע לעסק במשאית בה נהג עביד אחמד (להלן - עביד), שאף הוא תושב זר. משיב 1 שהה באותה עת בעסק. עביד מסר לזבידאת 47,500 ₪ עבור 420 יחידות כוורות זיקוקים. זבידאת ניגש למשיב 1, שהעביר את מפתחות המחסן של בית העסק לאדם אחר שזהותו אינה ידועה. האחר פתח את המחסן, וזבידאת הנחה את עביד להחנות את המשאית בסמוך למחסן. זבידאת הוציא מהמחסן כוורות זיקוקים, והעמיסן על המשאית ביחד עם שני אנשים שזהותם אינם ידועה. באותה עת שהה משיב 1 במקום והוציא חבילות המכילות כוורות זיקוקים מתוך מחסן אחר, והעמיסן על משאית אחרת. עביד יצא ממתחם בית העסק במשאית ונסע עם כוורות הזיקוקים עד שנתפס על ידי המשטרה.
- בגין המעשים הנטענים דלעיל יוחסה למשיבים עבירה של פעולה בחומר נפץ ללא היתר, החזקתו או אחסנתו לפי סעיף 19(א) לחוק חמרי נפץ, התשי"ד-1954. למשיב 2 יוחסה גם עבירה של ניהול עסק ללא רישיון לפי סעיפים 4 ו-14(א) לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968.
- עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה לבית משפט קמא בקשה לשחרור המשיבים בערובה ובתנאים מגבילים, וביקשה שהתנאים שהוטלו על המשיבים במסגרת שלב החקירה, יישארו על כנם עד תום ההליכים. התנאים הללו כללו: מעצר בית מלא, חובת התייצבות למשפט לפי דרישה, ערבויות כספיות והפקדה במזומן.

החלטתו של בית משפט קמא

5. בדיון שהתקיים בבית משפט קמא, הסכימה באת כוח משיב 1 לקיומן של ראיות לכאורה, ובאת-כוח משיב 2 חלקה על כך. בית משפט קמא חיווה דעתו כי ביחס למשיב 2 "קיים קושי ראיתי משמעותי בהוכחת המעשים של עצם מכירת הזיקוקים לאחרים" (עמ' 7 להחלטה). בית משפט קמא הוסיף ועמד בהחלטתו על נסיבותיהם האישיות של המשיבים שהם נעדרי עבר פלילי, עסקם נסגר בצו סגירה מינהלי, רישיונו של משיב 2 הושעה והם הצהירו שאין בכוונתם לפעול בעסק או לפתוח אותו מחדש בעתיד הנראה לעין.

6. נוכח השיקולים שפירט קבע בית משפט קמא כי "אין מקום להותרת המשיבים במעצר בית ואני מורה כי למעט תנאי זה שיבוטל יתר התנאים וערבות הכספיות שנקבעו בעניינם של המשיבים יוותרו על כנם עד לתום ההליכים" (עמ' 8 להחלטה).

7. על החלטה זו הגישה המדינה את הערר הנוכחי.

הערר

8. ב"כ המדינה טענה בהרחבה לקיומן של ראיות לכאורה גם ביחס למשיב 2 וכן טענה בעניין המסוכנות הגבוהה לציבור ממכירה של זיקוקין ללא היתר. לדבריה, אלו מוצאים את דרכם לפעולות מול כוחות הביטחון ומול אזרחים. לטענתה קיים חשש שהמשיבים ימשיכו בפועל למכור זיקוקים ללא היתר, ובכך יסכנו את הציבור. חשש זה ניתן לדבריה להסרה רק באמצעות "מעצר בית" מלא.

9. מנגד, ב"כ משיב 2 טענה שאין ראיות לכאורה נגד משיב 2. לגישתה, היותו בעל העסק אין בה די כדי להוכיח את היסוד הנפשי הנדרש לצורך ביצוע העבירה לפי חוק חמרי נפץ. עם זאת, לאחר שמיעת הערות בית המשפט, הודיעה ב"כ משיב 2 כי "אחרי ששמעתי את בית המשפט אנחנו מוכנים להסכים לכך שישנם ראיות לכאורה ברף נסיבתי הנדרש לשלב זה" (עמ' 5 לפרוטוקול).

10. הדיון התמקד אפוא בשאלת חלופת המעצר. באות-כוח המשיבים עמדו בהקשר זה בהרחבה על מצבם הקשה של המשיבים מחמת מעצר הבית בו הם נתונים, על נסיבותיהם האישיות, על העדר העבר הפלילי, ועל הטלתה הקשה שהם חווים מעצם הגשת כתב האישום נגדם. לדבריהן, מחמת שהמסוכנות המיוחסת למשיבים נובעת מהעסק המסוים הנזכר בכתב האישום, ומאחר שעסק זה נסגר, אין מקום להורות כי המשיבים ישהו במעצר בית.

11. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, נוכח המסוכנות הברורה שעולה מהמעשים המיוחסים למשיבים ומנגד נוכח נסיבותיהם האישיות, העדר העבר הפלילי, ונוכח סגירת עסקם, הצעתי לצדדים כי הערר יתקבל במובן זה שעל המשיבים יוטל מעצר בית לילי; לתנאי השחרור יוסף התנאי של איסור עיסוק בזיקוקים או בכל חומר נפץ אחר; ויועלה סכום ההפקדה במזומן.

12. המשיבים הסכימו להצעה. ב"כ המדינה ביקשה שיוסף להצעה התנאי של "פיקוח אדם" בשעות היום, ולכך התנגדו המשיבים. לפיכך, נדרשת הכרעה בערר.

דין והכרעה

13. דין הערר להתקבל במובן המוגדר שיפורט להלן.

14. כאמור, לא הייתה עוד מחלוקת בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ונותרה לדין שאלת תנאי השחרור בלבד.

בדין עמדה ב"כ המדינה על המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים למשיבים. חמרי נפץ הם דבר מסוכן. הם עלולים לפגוע ולסכן את הגוף ואת החיים. לא בכדי קבע המחוקק בחוק חמרי נפץ הוראות מפורשות בדבר השימוש הזהיר המתחייב בחמרי נפץ. ראו סעיף 5 לחוק לפיו "לא יחזיק אדם חומר מאושר ולא יחסינוהו אלא במחסן לחמרי נפץ"; וסעיף 7 לחוק לפיו "לא יקים אדם מחסן לחומר נפץ, לא יפעילנו ולא ינהלנו אלא לפי היתר מאת מפקח ובמקום שלגביו ניתן ההיתר".

15. לא למותר לציין שזיקוקין דינור אף הם מסכנים את הציבור. והשוו לדברי בית המשפט העליון בהקשר לבדיקות הנערכות לזיקוקין מיובאים עם הגעתם לישראל, לפיהם "למותר להכביר מלים על חשיבותו של השיקול בדבר הגנה על שלום הציבור" (בג"ץ 8467/10 זיק דינור בע"מ נ' שר התעשייה, בפסקה 30 לפסק-הדין 5875/23 (29.11.2011)). כן ראו הפסיקה הענפה שעניינה שימוש בזיקוקים כנגד כוחות הביטחון. כגון, רע"פ 5875/23 שחאדה נ' מדינת ישראל (3.8.2023); בש"פ 3426/23 חוראני נ' מדינת ישראל (21.5.2023); ועוד רבים.

16. מול המסוכנות המתוארת ניצבות נסיבותיהם האישיות של המשיבים, שהם ללא עבר פלילי, ועסקם - שהוא המקור המרכזי למסוכנות העולה מהם - נסגר. בנוסף, ומעל לכול, ניצבת חזקת החפות מפשע הנתונה למשיבים וזכותם לחירות. ובידוע כי "מעצר בית" מלא מהווה פגיעה ניכרת בחירות. כדברי כב' השופט עמית בבש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.2011):

"יש לזכור כי גם מעצר בית מלא הוא בגדר הגבלה, ואף הגבלה קשה, על חירות הפרט, במיוחד בהאידנא, שבירור התיק העיקרי עלול להתארך חודשים ואף שנים. אין זה מהדברים הקלים 'לטפס על הקירות' משך חודשים רבים בין ארבעה כתלים" (שם, בפסקה 5 להחלטה).

17. בנסיבות אלו, סברתי כי האינטרסים המתנגשים מובילים בענייננו לכלל איזון מידתי לפיו הערר יתקבל במובן זה שייקבע שהמשיבים יהיו במעצר בית לילי, יוסף התנאי של איסור עיסוק בזיקוקים או בכל חומר נפץ אחר, ויועלה סכום ההפקדה במזומן. לא ראיתי לקבל את עמדת המדינה לפיה נדרש במקרה הנוכחי "פיקוח אדם" במהלך כל שעות היום, מחמת שתנאי זה הוא בבחינת הכבדה לא מבוטלת, ולא סברתי שבאיזון בין האינטרסים המתנגשים הוא נדרש לצורך חשש המסוכנות בהינתן תנאי השחרור האחרים שנקבעו.

18. אשר על כן, הערר מתקבל במובן זה שלתנאי השחרור שקבע בית משפט קמא יוספו התנאים הבאים:

(א) המשיבים יהיו ב"מעצר בית" בין השעות 22:00 בלילה ועד 07:00 בבוקר. מקום "מעצר הבית" יהיה המקום בו הם שוהים עתה, ובנוכחות המפקחים שמפקחים עליהם עתה.

(ב) ייאסר על המשיבים לעסוק בזיקוקים או בכל חומר נפץ אחר.

(ג) סכום ההפקדה במזומן שנקבע יעמוד על ₪ 12,000 ביחס לכל אחד מהמשיבים.

(ד) שאר התנאים שנקבעו בהחלטתו של בית משפט קמא יעמדו על כנם.

אשר על כן, הערר מתקבל במובן המוגדר שפורט לעיל.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ג, 11 אוגוסט 2023, בהעדר
הצדדים.